

* * *

У заталасаним просторима ока
Зри ми лето изгубљено
На падинама полуделих молитава

И голорук искапалих костију
Заборављеног ума
Копам беле латице празнине

Пролазе векови а ја мржњу
кујем да птицу времена обескрилим
да јој срце ишчупам и лет скаменим

Обалама вида трава сузе бисери
Узалудно маме моје памћење
Да прошлост изрецитује

Још једно острво опустошеног манастира
Није опловљено

Рајко КНЕЖЕВИЋ

КАД МИЛИЦИЈА КУВА ЧАЈ

● ● ●

у специјалним прихватишћима
милиција кува чај
одбеглима од куће
одбеглим од људи

добијају шећер
пшенични хлеб
за ручак
добијају чорбу
шницлу с прилогом

и цигарете
и лекара
ако их заболи стомак

онда им се суди
или пуштају
на све четири стране света

ЛЕПО ОЧЕШЉАНА СУПРУГА

госпођа гледа свог великог човека
госпођа је zgodна
веома женствена
у свему ужива

ко је увезао амерички обичај
да председнички кандидат
обавезно води са собом
лепо очешљану супругу

госпођа је посађена у углу екрана
као петунија

Мирослав КАЧАРЕВИЋ

Из златне земље израстају руке да љубе сунце.
Лепим шаке на месо сунца
и певам ко лето из снега ископано.
Моје руке су земља, а земља пије светлост.
Вечита светлост жубори у мени.
Вечито жуборење светли у мени.
Ја пијем небо.
Море је моја крв.
Ја плав, а море жуто.

На судару између мене и неба ниче ружа
и пчела рађа пчела од њеног црвенила.
Кренуо бих пут свилених цветова
да пчеле ми буду пријатељи.
Цветова нема. Пчеле су мртве.
Море је мртво, а ја сам жив.

Из златне земље израстају руке да љубе сунце.
Руке су цвет и птица.
Сунце је у плавим рукама, а ја сам жуто.
И сунце је жуто.
И зато живим. Зато сам мртав.